

Міністерство освіти і науки України

Закарпатське обласне управління освіти і науки

**ДПТНЗ «Мукачівський професійний аграрний ліцей
імені Михайла Данканича»**

Твір-роздум

на тему: «Моя професія»

учня I курсу

14 групи електриків

Кіраля Сергія

Мукачево – 2009

Хай ударить в крила вітер.

Хай мороз мене січе.

Хай відчую, як у жилах кров моя тече.

*Не спішіть мене од бурі затулять своїм плечем:
маю ж я колись майбутнє взяти на своє плече!*

Одного разу, коли вдома зайшла мова про те, ким я хочу стати по закінченню школи, батько запропонував, щоб я пішов до нього на завод і продовжив те, що він розпочав – працювати електриком. «Мені б хотілося, - сказав батько, - щоб ми поклали початок трудовій династії. Прийдеш на завод ти, а слідом за тобою – твої діти. Ось і множитиметься трудова слава нашого робітничого роду. Колись на заводі були династії, члени якої один за одним пропрацювали на підприємстві понад триста років, якщо взяти до уваги їхній спільний трудовий стаж».

До слів батька мати додавала: «Обирай, синку, професію, щоб і до душі, і на хліб мав». Оскільки батько мій майстер на всі руки – він не тільки працює за спеціальністю електрика – до нього завжди звертаються люди – то розетку поставити, то полагодити праску, то проводку подивитися. Тато ніколи не сидить без роботи, та й мене завжди захоплювало те, в якій пошані він у людей.

Я замислився над пропозицією батька. І разом з тим подумав, що на заводі мені доведеться мати справу з сучасним електричним обладнанням, яке вимагає багато знань і умінь. Крім того знатися на тому чи іншому приладі – це далеко не все, що передбачено цією професією. В роботі треба враховувати і супутні фактори – телемеханіку, електросхеми, провідність матеріалів, опір, стійкість – а тут вже є простір для творчості. Хочеться креативного мислення – будь ласка, адже винаходи ще ніхто не забороняв.

Так я потрапив до Мукачівського професійного аграрного ліцею імені Михайла Данканича, де й навчаюся професії електромонтера. Тому мій вибір цілком закономірний, і я задоволений, бо з дитинства спостерігав за батьком і дійсно полюбив цю справу. А зараз з усіма отими малозрозумілими для стороннього ока кабелями, схемами, конденсаторами, відчуваю себе досить впевнено. А якщо про успішність обраної мною справи, то справжній успіх – коли ти можеш допомогти іншим, бути чимось корисним людям. Лише тоді, на мою думку, життя пройде не дарма, і тебе будуть пам'ятати.

Кожна праця дисциплінує і водночас вона є найголовнішим надбанням життя. Обрана мною професія передбачає підвищений ризик, бо з електроенергією не жартують, а також уважність, пильність, сприйняття багатьох речей на дотик, слух, зір. Тому розумію, що мені треба навчитися під час роботи постійно координувати увагу, зосереджуватися, бути точним у рухах, мати хороший фізичний стан. Тому важливо, якщо ти обрав таку відповідальну професію, не вживати спиртного і не палити. Вважаю, що люди, які це роблять несерйозні і перебувають у розслабленому стані, що при нашій професії може бути небезпечним.

Електрика існувала в природі завжди: електризувалися тіла, електрику створювали природні явища. Електричними явищами займалися такі відомі вчені як Кулон, Фарадей, Едісон. Вивчаючи фізику, я теж відкрив для себе багато цікавого. Вже у ліцеї я дізнався, що, виявляється, перший електродвигун з обертаючим якорем було винайдено і запропоновано до використання російським електротехніком Якобі ще в 1837 році. До кінця 19 ст. людство вже стояло на порозі тотальної електрифікації. За законом логіки, якщо людство зробило певне відкриття, негайно з'являються пов'язані з ним професії, люди яких

намагаються поставити оте тасмниче відкриття на службу собі подібним. Розуміючи важливість цього всього, сміливо можна рекомендувати молоді опановувати професії, які пов'язані з вивченням і застосуванням електрики.

Світ не стоїть на місці, життя постійно змінюється. Колись електрики тільки проводили електрику до будинку, демонстрували як вмикати та вимикати світло. Нині це фахівці значно ширшого напрямку, адже з кожним роком удосконалюється побутова техніка, зростає рівень життя людей, пристрої замінюються економічно вигіднішими, зростаю відповідно і вимоги до кожної професії, в тому числі професії електрика.

Нині електрика є навіть у найменшій фірмі, не кажучи вже про солідні виробництва, фабрики, підприємства – і скрізь горить світло, і йде технологічний процес, працює офісна техніка. Тому вимоги і потреби дуже високі.

Виходячи з цього, маю надію, що обрана мною професія ніколи не принесе мені розчарування. Головне, не боятися труднощів, постійно розвиватися, вдосконалювати і примножувати свої знання. Світ дуже швидко змінюється: вчора електрик проводив освітлення, сьогодні спеціалізується на виробництві і замінює пристрої до безперебійного живлення комп'ютера, а завтра винайдуть щось нове і надсучасне, і електрик вже буде відповідати за використання енергії сонця чи теплової енергії людей. То ж електрику доведеться додатково освоювати професію астронома чи лікаря. До цього теж треба бути готовим. Погляд на професію як на постійну, незмінну на все життя справу – хибний, бо не враховує, що людина має різносторонні здібності, які дають можливість накопичувати спеціальні знання та навички у різних сферах

діяльності, і кращим інженером буде той, хто пройшов школу майстерності робітника.

Зараз я тільки учень, але прикладаю всі зусилля, щоб те, чому намагаються навчити мене вчителі, не пропало марно. Я зроблю все для того, щоб здійснилася батьківська мрія про трудову династію під нашим прізвищем. Я рахую, що будь-яку професію можна зробити престижною, якщо вкласти в неї душу. Адже той, хто має улюблену справу, завжди буде корисний суспільству.